Dosarul nr. 4-232/2025
4-25120888-48-4-22082025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

11 martie 2026 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, sediul central
În componența:
Președintelui de ședință, judecător Iana Talmaci
Grefieri: Marina Strîmbanu, Andriana Baiuș, Corina Botnari

examinând, în ședință publică cauza contravențională de învinuire a lui **Antir Lilia**, născută la *****, domiciliată *****, IDNP *****, în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 64[1] Cod contravențional,-

a constatat :

La 21 august 2025 în adresa Judecătoriei Strășeni (sediul central), a parvenit conform prevederilor art.395 Cod contravențional, pentru examinare conform competenței cauza contravențională pornită de Inspectoratul de Poliție Strășeni, în temeiul procesului verbal cu privire la contravenție, în privința cet. Antir Lilia, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 64[1] Cod contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI 06 *****din 18 august 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni Levința Elena, i-a fost incriminat cet. Antir Lilia săvârșirea contravenției prevăzute de art. 64[1] Cod contravențional, pentru faptul că la 25 martie 2025, cet. Antir Lilia s-a eschivat cu rea voință de la exercitarea obligațiilor părintești, fapt ce a determinat plasamentul copilului minor ***** prin Dispoziția nr. 36 din 09.04.2025 în familia cet. Josan Ion.

În ședința de judecată agentul constatator Levința Elena – a solicitat de a fi recunoscută vinovată cet. Antir Lilia de comiterea contravenției imputate, să fie atrasă la răspundere conform Codului contravențional.

Persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Antir Lilia, în ședința de judecată nu s-a prezentat, instanța de judecată, conducându-se de prevederile art. 455 din Codul contravențional a dispus examinarea în lipsa persoanei în privința căreia a fost pornită procedura contravențională.

Cercetând materialele cauzei, audiind poziția participanților la proces, instanța de judecată consideră necesar de a o recunoaște vinovată pe Antir Lilia de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 64[1] din Codul contravenţional și de a-i aplica o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 15 unități convenționale, ceea ce constituie 750 lei, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul

contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1), (2) din Codul contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul contravențional, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Conform prevederilor art. 440 alin. (2) din Codul contravenţional, agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunţ ori sesizat din oficiu când se află că a fost săvârşită o faptă ilicită sau când o astfel de faptă a fost depistată în urma controlului conform atribuţiilor de serviciu şi în cazurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 425 alin. (1), (2) şi (5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico legale, raportul de expertiză. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu Codul contravenţional.

În speţă, instanța de judecată reține procesul verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI *****din 11 august 2025, prin care s-a constatat săvârșirea contravenţiei prevăzute de art. 64^1 din Codul contravenţional de către Antir Lilia.

De altfel, cele constatate de către agentul constatator, se confirmă şi prin materialele acumulate în cadrul procesului contravenţional, şi anume:

- raport f. d. 5)
- dispoziție (f. d. 6)
- dispoziție (f. d. 7)
- comunicat special (f. d. 8)

- ancheta socială (f. d. 9-10)
- caracteristică (f. d. 11)
- caracteristica elevului (f. d. 12)
- copie din registrul de evidență (f. d. 13-19)
- proces-verbal cu privire la contravenție (f. d. 24)
- certificat (f. d. 37)

Instanța constată că materialele anexate la dosarul contravențional sunt legal administrate, coerente și concordante între ele, fiind de natură să confirme situația de fapt reținută de agentul constatator.

Aceste probe sunt suficiente pentru a demonstra în mod obiectiv existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei vizate, respectând cerințele de legalitate, pertinență și concludență, precum și garanțiile procesuale ale dreptului la apărare.

Instanța, analizând faptele reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție prin prisma prevederilor art. 64[1] Cod contravențional, constată că norma juridică sancționează eschivarea cu rea-voință a părinților de la exercitarea obligațiilor părintești, atunci când aceasta a determinat plasarea copilului într-o instituție rezidențială sau într-un serviciu social de plasament.

Prin urmare, obiectul protecției juridice îl constituie relațiile sociale care asigură creșterea, educația și dezvoltarea normală a copilului, statul urmărind prin această normă garantarea dreptului fundamental al copilului la un mediu familial sigur și stabil, conform principiului interesului superior al copilului.

Subiect al acestei contravenții poate fi doar părintele sau reprezentantul legal al copilului, persoana care are recunoscută prin lege obligația de a-i asigura îngrijirea și condițiile necesare pentru dezvoltarea sa fizică și morală.

Răspunderea contravențională intervine atunci când acest subiect, deși cunoaște îndatoririle sale legale, se eschivează în mod vădit și culpabil de la îndeplinirea lor.

Latura obiectivă a contravenției constă în inacțiunea părinților manifestată prin neglijarea copilului, refuzul de a-i asigura hrana, igiena, supravegherea sau un mediu de trai minim decent, ori prin ignorarea repetată a recomandărilor autorităților tutelare.

Elementul material este întrunit atunci când o asemenea conduită a condus efectiv la aplicarea măsurii de protecție – respectiv, plasarea copilului într-un serviciu de asistență parentală profesională sau într-o instituție de ocrotire, ca urmare a pericolului generat de comportamentul părinților. În aceste condiții, legătura de cauzalitate dintre fapta de eschivare și măsura de plasament trebuie să fie directă și evidentă.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă sau indirectă, părintele acționând cu știință asupra consecințelor comportamentului său. Reaua-voință se exprimă prin indiferență, dezinteres și lipsă de cooperare cu autoritățile, în pofida faptului că a fost conștient de obligațiile sale și de riscul pierderii temporare a copilului.

Prin urmare, instanța reține că fapta prevăzută la art. 64[1] Cod contravențional are un grad sporit de pericol social, întrucât afectează valorile morale și juridice fundamentale legate de protecția copilului și responsabilitatea părintească. Conduita de eschivare culpabilă justifică angajarea răspunderii contravenționale și aplicarea sancțiunii prevăzute de lege, proporțional cu gravitatea faptelor și atitudinea contravenientului.

Raportând ansamblul circumstanțelor de fapt reținute în prezenta cauză la normele juridice aplicabile, instanța constată că Antir Lilia a fost în mod corect și temeinic calificată drept persoană care, în calitatea sa de părinte, nu și-a exercitat în mod corespunzător obligațiile legale de îngrijire, educare și protecție a copiilor minori, obligații ce îi revin potrivit legii. Conduita acesteia denotă o eschivare repetată și constantă de la responsabilitățile parentale, manifestată cu rea-credință și în pofida termenelor acordate și a sprijinului oferit de autoritățile competente pentru remedierea situației de la domiciliu.

Această atitudine a generat efecte directe asupra respectării principiului fundamental al interesului superior al copilului, consacrat de legislația națională și internațională, punând în pericol dezvoltarea armonioasă, sănătatea și siguranța minorului.

În aceste condiții, plasarea minorului ***** de urgență în familia cet. Josan Ion a fost nu doar justificată, ci imperativ necesară ca măsură temporară de protecție, menită să asigure satisfacerea nevoilor esențiale și garantarea unui mediu adecvat de creștere.

Instanța apreciază că, în lipsa unei asemenea măsuri, ar fi fost grav periclitate drepturile fundamentale ale copilului la viață, sănătate, dezvoltare și educație, ceea ce ar contraveni standardelor legale și principiilor care guvernează protecția copilului.

În acest sens, instanța constată că, prin dispoziția nr. 36 din 09.04.2025, a fost plasat de urgență copilul ***** *****, în familia cet. Josan Ion pe un termen de 72 ore, cu posibilitatea prelungirii termenului de plasament pînă la 45 de zile.

Coroborând ansamblul împrejurărilor de fapt cu materialele probatorii administrate în cauză, instanța reține că conduita lui Antir Lilia întrunește în mod deplin elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 64¹ din Codul contravențional.

Prin omisiunea de a-și exercita obligațiile legale de creștere, îngrijire și educare a copilului, manifestată printr-o eschivare persistentă și conștientă de la responsabilitățile parentale, aceasta a creat un pericol real și iminent pentru dezvoltarea fizică, psihică și morală a minorului, periclitând valorile sociale protejate de norma de incriminare.

Gravitatea situației a impus intervenția autorităților tutelare și a organelor abilitate, care au fost nevoite să dispună plasamentul de urgență al copilului, ca măsură de protecție temporară menită să asigure respectarea interesului său superior și garantarea unui mediu de viață adecvat, conform standardelor legale.

Instanța, analizând în ansamblu materialele probatorii administrate în prezenta cauză contravențională, reține că acestea conduc, dincolo de orice dubiu rezonabil, la concluzia certă a vinovăției lui Antir Lilia în raport cu fapta care i-a fost imputată.

Prin urmare, aceasta urmează a fi recunoscută, în mod legal și temeinic, vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 64¹ din Codul contravențional, soluția pronunțată reprezentând expresia respectării principiului legalității și a rolului instanței de a sancționa conduitele ce aduc atingere valorilor sociale ocrotite de lege.

Totodată, instanța subliniază că, pe parcursul examinării prezentei cauze, nu au fost relevate elemente care să atragă nulitatea absolută sau relativă a procesului-verbal de contravenție, în accepțiunea dispozițiilor art. 443 și art. 445 din Codul contravențional.

Analiza actului constatator evidențiază că acesta a fost întocmit cu respectarea exigențelor de formă și fond prevăzute de lege, cuprinzând toate mențiunile obligatorii necesare pentru valabilitatea sa și fiind susținut de probe suficiente și concordante.

În consecință, instanța reține că nu există motive de anulare a procesului-verbal seria/nr. MAI06 *****din 18.08.2025, acesta bucurându-se de prezumția de legalitate și temeinicie.

De asemenea, instanța reține că nu a fost constatată incidența vreuneia dintre circumstanțele care exclud procesul contravențional sau răspunderea contravențională, reglementate de art. 16, art. 19–27, art. 30–31 și art. 441 Cod contravențional, iar situația personală a contravenientei nu relevă existența unor impedimente care să facă imposibilă aplicarea sancțiunii contravenționale.

În consecință, instanța apreciază că fapta reținută întrunește toate elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 64[1] Cod contravențional, care se sancționează, potrivit textului de lege, cu amendă în mărime de la 15 la 30 unități convenționale, sau, alternativ, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.

Conform art. 41 alin.(1) și (2) CCRM,: sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei, de circumstanțe atenuante și agravante. Față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile prezentului cod.

Potrivit prevederilor art. 34 alin. (1) din Codul contravențional, amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod. Amenda se stabileşte în unităţi convenţionale. O unitate convenţională este egală cu 50 lei.

Astfel, ținând cont de datele ce caracterizează personalitatea contravenientei, de lipsa antecedentelor contravenționale și penale, precum și de împrejurările concrete ale cauzei, instanța apreciază că aplicarea unei sancțiuni contravenționale sub formă de amendă în cuantumul minim prevăzut de lege, respectiv 15 unități convenționale, echivalent a 750 lei, reprezintă o măsură adecvată și proporțională.

Instanța subliniază că prin aplicarea acestei sancțiuni se urmărește realizarea atât a scopului preventiv-educativ al răspunderii contravenționale, cât și a celui coercitiv, fiind de natură să determine pe contravenienta Antir Lilia să conștientizeze gravitatea și pericolul social al faptei săvârșite și să se abțină pe viitor de la comiterea unor noi încălcări ale legii.

Totodată, instanța consideră că o astfel de sancțiune răspunde cerințelor principiului proporționalității și este aptă să contribuie la formarea unei conduite responsabile și conforme cu normele de drept.

În conformitate cu prevederile art. 32, 34, 41, 462 Cod Contravenţional al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaşte vinovată **Antir Lilia**, născută la *****, domiciliată *****, IDNP ***** de comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravenţional al RM.

Se stabileşte contravenientei **Antir Lilia** sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 15 (cincisprezece) unităţi convenţionale, ce constituie 750 (șapte sute cincizeci) lei.

Se informează contravenienta **Antir Lilia** că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Se avertizează contravenienta **Antir Lilia** că dacă ea nu va achita amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare. În cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienței bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voință a contravenientei de la achitarea acesteia, instanța de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, după caz, cu: a) amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăşi limita maximă a sancţiunii cu amenda prevăzută de norma materială contravenţională sau de prezentul articol; b) privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an; c) muncă neremunerată în folosul comunităţii, calculându-se o oră de muncă pentru o unitate convenţională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore; d) arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 unităţi convenţionale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile. În acest caz, se va ţine cont de restricţiile prevăzute la art. 38 alin. (4).

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni.

Președinte de ședință
Judecătorul **Iana Talmaci**